

Komandi partur

Í komandi verður verður meira greitt frá um søguna hjá kraftblokkinum í Føroyum og Hirtshals

Málningur av Nólsoy heima hjá Munda í Nólsoy. Málað hevur Hermundur Zachariassen á Argjum

blivu skiparar og maskinmenn. Wolfgang var góður at vera saman við.

Eg fór upp á land og gekk á skiparaskúla 1960/1961. Tá ið eg hevði fingið skiparaprógv, fór eg aftur við Grími Kamban.

Tað seinasta árið hjá Grími Kamban á saltfiskaveiðu var í 1964. Tá vóru longu komin so nógv línuskip, at tað fór at knípa við at fáa fólk. Hesi skip vóru ógvuliga manningarkrevjandi. Hetta var áðrenn egningarmaskinuna. Tað var nakað menn bara droymdu um tá.

Kraftblokkurin

Tað var nærum ikki roknað fyri at vera møguligt at fara avstað uttan at manningin var 26 mans. Aftaná tann fyrsta saltfiskatúrinn, eydnaðist ikki Wolfgangi at manna skipið. Tá tók Brynjálvur Petersen, ættaður úr Sandavági, við, og tá

var farið avstað við 22 monnum. Hetta gjørdist ein langur túrur í New Foundlandi. Hann varði út móti einum hálvum ári. Eftir enn ein saltfiskatúr undir Føroyum gjørdur teir hjá Poul Hansen av at seta kraftblokk í Grím Kamban eins og teir høvdu gjørt við Brestir í 1962. Brestir var sum kunnugt fyrsta føroyska skipið við kraftblokki.

Eg var so við øll árin við Grími Kamban sum bestimaður og skipari. Eg loysti Brynjálv av sum skipari, tá ið hann fór umborð á kraftblokkabátin Kallsevní í sama reiðarinum.

Brynjálvur var eisini eitt skifti umborð á Gullfinni hjá vestmenninum at leggja teimum lag á í hesi vinnu, sum teir ikki kendu so væl til.

Gullfinur var eitt heilt annað nótaskip enn tey umbygdu línuskipini. Hann var bygdur til enda-

málið og var eisini nógv størri. Fyri at kunna klára seg mátti manningarparturin í prosentum setast niður. Hóast hetta gjørdist inntøkan hjá manningini munandi hægri enn við hinum kraftblokkaskipunum. Men Gullfinnur kláraði seg kortini ikki og fór av landinum aftur.

Gullfinnur var byrjanin til nýggju kraftblokkatiðina, sum helt fram við Tróndi í Gøtu nøkur ár seinni.

Kraftblokkurin til Hirtshals

Eg bleiv so verandi skipari á Grími Kamban, sum varð seldur til Hirtshals í 1973.

Eg fylgdi við søluna til Hirtshals og var við umleið eitt ár. Tá kallaðist hann Trio, tí tað vóru trýggir menn, sum áttu hann.

Brestir og tann seinni Beinir fóru eisini til Hirtshals, so sigast kann vist, at hesi skipini vóru byrjanin til danska kraftblokkævintýrið.

Men hesi skip vóru longu tá avoldaði. Tað varði ikki leingi, til tey vórðu seld úr Danmark. Tað seinasta, sum frættist frá Grími Kamban, var, at hann varð tikin fyri rúsevnissmugling!

Aftan á Grím Kamban varð eg biðin um at koma við einum nýggjum svenskum báti, sum kallaðist Sette Mari. Eg skuldi bara hjálpa teimum at koma í gongd, og eg var ein mánað við har. Eg var so heima eitt sindur, men bleiv so biðin um at koma við einum øðrum svenskum báti, Stella Nova. Har var eg við eitt lítið ár.

Eg búði niðri hesa tíðina, men flutti so heim aftur. Meðan eg var heima, ringdi Ernst Mikkelsen á Skála, skipari á Skálafossi. Hann spurdi, um eg ikki kundi loysa hann av sum skipari. Hetta var á

Mundi var við Grími Kamban bæði á saltfiskaveiðu og kraftblokki.

Herdis J., uppkallaður eftir mammu Munda

heysti, og Ernst hevði tá fjallgongu og slíkt at takast við.

Eg var so við Skálafossi í trýggjar mánaðir. Skálafossur var upprunaliga ein stórir saltfiskalínubátur hjá Poul Hansen, Leivur Hepni. Men teir fingi tað ikki at bera til, og Leivur Hepni bleiv so til Skálafoss hjá skálamonnum. Tað gekk væl í fleiri ár.

Skálafossur var eitt deiligt skip. Vit fiskaðu fyri eina millión um mánaðin, tá ið eg var við. Tað var roknað fyri at vera gott tá.

Tá ið eg kom aftur til hús fái eg telefonboð frá Chris Espersen í Skagerak Fiskeeksport. Hann spurdi, um eg vildi koma við Strømegg. Eg mátti so geva avboð til Ernst. Eg hevði nú fingið ein annan kjans, og eg fór við flogfarinum morgunin eftir.

Eg kom umborð har í oktober 1976. Har var eg við í knapt 10 ár sum skipari. Øll manningin var norsk í fyrstuni. Føroyingar vóru bara eg og Páll Jensen úr Skopun. Henda manningin var við í umleið ein mánað. Tá fóru norðmenninir við skiparanum, sum hevði verið við Strømegg, umborð tað skipið, sum hann nú skuldi føra.

Fekk sjálvur skip

Aftaná tað vóru tað bara føroyingar við Strømegg. Hetta vóru 10 góð ár. Aftaná tað fekk eg mitt eigna skip. Tað kallaðist tá Hans Sme. Hetta var tann fyrri Gøtunes, sum Tórir Thomsen, sum hevði nótavirkið í Fuglafirði, lat byggja. Tórir keypti tá eitt størri men eldri skip. Hetta bar ikki til hjá honum, og hann gavst við skiparakstri.

Vit góvu skipinum navnið hjá mammu, Herdis J. Hon doyði um

hesa tíðina, so eg vildi kalla hana upp.

Herdis J. tók 950 tons av ídnaðarfiski. Hetta var ikki nógv í mun til skipini í dag. Men vit hildu hetta vera eitt stórt skip tá.

Hetta var í 1986. Skipið kostaði 33 milliónir, tað vóru nógvir pengar. Tað var eisini tungt tey fyrstu árin. Vit høvdu skipið í 20 ár. Eg vil siga, at tey seinnu 10 árin vóru góð. Í 2004 var skipið útgoldið, og tá er tað, at vit fáa tilboðið selja skipið. Hetta tilboð var so gott, at vit kundu næstan illa siga nei til. Eg var 64 ára gamal. Tá byrjaðu reiðarar at satsa uppá nógv størri skip, og tað var eg ov gamal til. Sonurin, Sólfinn, sum annars sigldi saman við mær, helt seg heldur ikki til.

Ikki bara skuldu vit útvega eitt annað skip, men sum skipanin tá var blivin, skuldu vit eisini keypa kvotu. Hetta er frá eini lóggávu í 2002, sum elvir til nógv politiskt stríð í Danmark beint nú.

Tað vóru Gullak Madsen og Frode Larsen, sum keyptu skipið. Gullak yvirtók seinni alt.

Eg var so tveir túrur við gomlu Ruth hjá Gullaki sum skipari. Hetta er seinastu ferð, at eg havi siglt. Hetta var umleið 2005.

Fluttu til Hirtshals

Vit fluttu endaliga til Hirtshals í juni mánað í 1977. Eg keypti mær eina íbúð í Spanien, og har hava vit so ferðast. Eg misti konuna, Sigvør, í 2012, bara 75 ára gomul.

Hon var systir Annfinn Poulsen, kenda handilsmannin í Nólsoy, sum eisini royndi seg við skipavirksemi.

Mundi var við Strømegg, sum hoyrði heima í Hirtshals